

Saimaan lohikalojen **KESTÄVÄ KALASTUS**

Ehdotus kalastuksen järjestämisestä
Ruokoveden osakaskunnat

Saimaan lohikalojen
KESTÄVÄ KALASTUS

Sisällysluettelo

1. UHANALAISET KOHDELAJIT	4
1.1 Saimaannieriä.....	4
2. TOIMENPITEET	5
2.1 Saimaannieriän lisääntymisalueet.....	5
2.2 Kestävä pyydyskalastus	5
3. LÄHTEET	6
4. LIITTEET	7

Arvoisa vastaanottaja,

Saimaan lohikalat -hankkeen tavoitteena on parantaa neljän Vuoksen vesistön uhanalaisen kalalajin (järvilohi, järvitaimen, nieriä, harjus) tilaa kalastusta ohjaamalla. Kyseiset lajit on kansallisella tasolla määritelty uhanalaisiksi. Näin ollen myös suojelun toimeenpano on ensisijaisesti kansallinen asia. Suomen velvoite huolehtia mainittujen lajien säilymisestä on ehdoton ja asian taustalla on myös kansainvälisiä sitoumuksia.

Kalastuslain (1982/286) 1 §:n mukaan kalastus on järjestettävä kestävällä tavalla. Kalastusoikeuden haltija on ensi kädessä velvollinen järjestämään kalastuksen ja kalakannan hoidon niin, että 1 §:ssä mainitut tavoitteet otetaan asianmukaisesti huomioon (KL 2 §). Kalastuskunnan tulee, jollei asia kuulu kalastusaluehallinnon tai viranomaisen käsiteltäviin, järjestää alueellaan kalastus ja kalakannan hoito ottamalla huomioon, mitä kalastuslain 1 ja 2 §:ssä ja kalastuslaissa muutoin on säädetty (KL 48 §).

Voimassa olevan kalastuslain mukaan järvikohtaisia kalastuksensäätelypäätöksiä on tarkoituksenmukaisinta toteuttaa kalastusalueen päätöksinä. Kalastusalueen päätökset velvoittavat eräitä poikkeuksia lukuun ottamatta kaikkia kalastajia ja kalastusta osakaskuntien alueilla. Säätelyn kohdistuessa pienelle alueelle yksittäisen osakaskunnan rajojen sisällä, saattaa olla tarkoituksenmukaista tehdä päätös yksittäisen osakaskunnan päätöksellä.

Saimaan lohikalat -hanke esittää käyttöönotettaviksi oheisia toimenpiteitä, joiden avulla tavoitellaan vahvempia lohikalakantoja. Vastaavia toimenpiteitä (paikalliset olot ja nykyiset kalastussäännöt huomioiden) esitetään kaikille lohikalojen kannalta tärkeille Vuoksen vesistöalueen kalastusalueille ja eräille osakaskunnille.

Eri alueille toimitetut ehdotukset tulevat nähtäville myös hankkeen Internet-sivuille (www.jarvilohi.fi). Kalastuksenjärjestämissuunnitelmat ovat keskeisin osa-alue hankkeessa. Hanke raportoi suunnitelmista saatavat tulokset rahoittajille (Euroopan komissio ja maa- ja metsätalousministeriö).

Esitettyjen toimenpiteiden avulla turvataan osaltaan lohikalojen kalastuksen ja lohikalakantojen säilyminen Vuoksen vesistössä.

Joensuussa 12.3.2013

Mirko Laakkonen
projektipäällikkö
Saimaan lohikalat -hanke
puh: 0295 026 069

Juho Rajala
projektiassistentti
Saimaan lohikalat -hanke
puh: 0295 026 251

Veli-Matti Kaijomaa
kalatalouspäällikkö
P-K:n ELY-keskus
puh: 0295 026 059

1. UHANALAISET KOHDELAJIT

1.1 Saimaannieriä

Saimaannieriä on luokiteltu **äärimmäisen uhanalaiseksi** (toim. Mannerkoski 2010). Alkuperäinen luontaisesti lisääntyvä kanta elää Kuolimossa. Saimaannieriä on istutuksilla pyritty palauttamaan entisiin nieriävesiin Saimaalle. Luontaista lisääntymistä onkin viime vuosina havaittu myös Kuolimon ulkopuolella mm. Ruokovedellä. Kalastus on yksi suurimmista luontaisesti lisääntyvien kalojen määrää rajoittavista tekijöistä.

Saimaannieriään liittyvillä toimenpiteillä pyritään mahdollistamaan lajin leviäminen alkuperäisille esiintymisalueilleen ja vahvistamaan luontaista lisääntymistä.

2. TOIMENPITEET

2.1 Saimaannieriän lisääntymisalueet

Toimenpide: Yhteistyössä kalastusalueen kanssa ohjeistetaan kalastajia välttämään saimaannieriän rauhoitusaikana (11.9.–15.11.) sellaisia pyyntimenetelmiä, jotka soveltuvat saimaannieriän pyyntiin. Erityisesti saimaannieriän lisääntymiseen soveltuvat matalikot ja ranta-alueet tulee rauhoittaa kalastukselta (liite 1).

Perusteet: Nieriä on rauhoitettu Vuoksen vesistöalueella 11.9.–15.11. (kalastusasetus 17 §). Rauhoitetun kalalajin pyytämiseen soveltuvien pyyntimenetelmien käyttäminen on kiellettyä rauhoitusaikaan kalastuslain 34 §:n mukaisesti. Kalastettaessa syksyisin saimaannieriän lisääntymisalueilla ei voida välttyä pyydystämästä myös rauhoitettuja nieriöitä. Tarvittaessa lisääntymisalueet voidaan rauhoittaa kalastukselta 11.9.–15.11. kalastuslain 37 § nojalla.

2.2 Kestävä pyydyskalastus

Toimenpide: Ohjeistetaan kalastajia suosimaan pyydyksiä, joista kala voidaan tarvittaessa vapauttaa elävänä (mm. rysä ja katiska). Lisäksi voidaan asettaa kalastajakohtaisia verkkomäärärajoituksia. Hankkeen suositus on enintään neljä verkkoa (120 m) / vapaa-ajankalastaja.

Perusteet: Verkkomäärää rajoittamalla voidaan alentaa lohikaloihin kohdistuvaa kalastuspainetta. Verkkoihin jää sivusaalina toisinaan alamittaisia lohikaloja, joiden vapauttaminen elävänä on hankalaa.

3. LÄHTEET

Kala- ja riistahallinnon julkaisuja 80/2006. Saimaannieriän toimenpideohjelma.

Kalastusasetus 1982.

Kalastuslaki 1982.

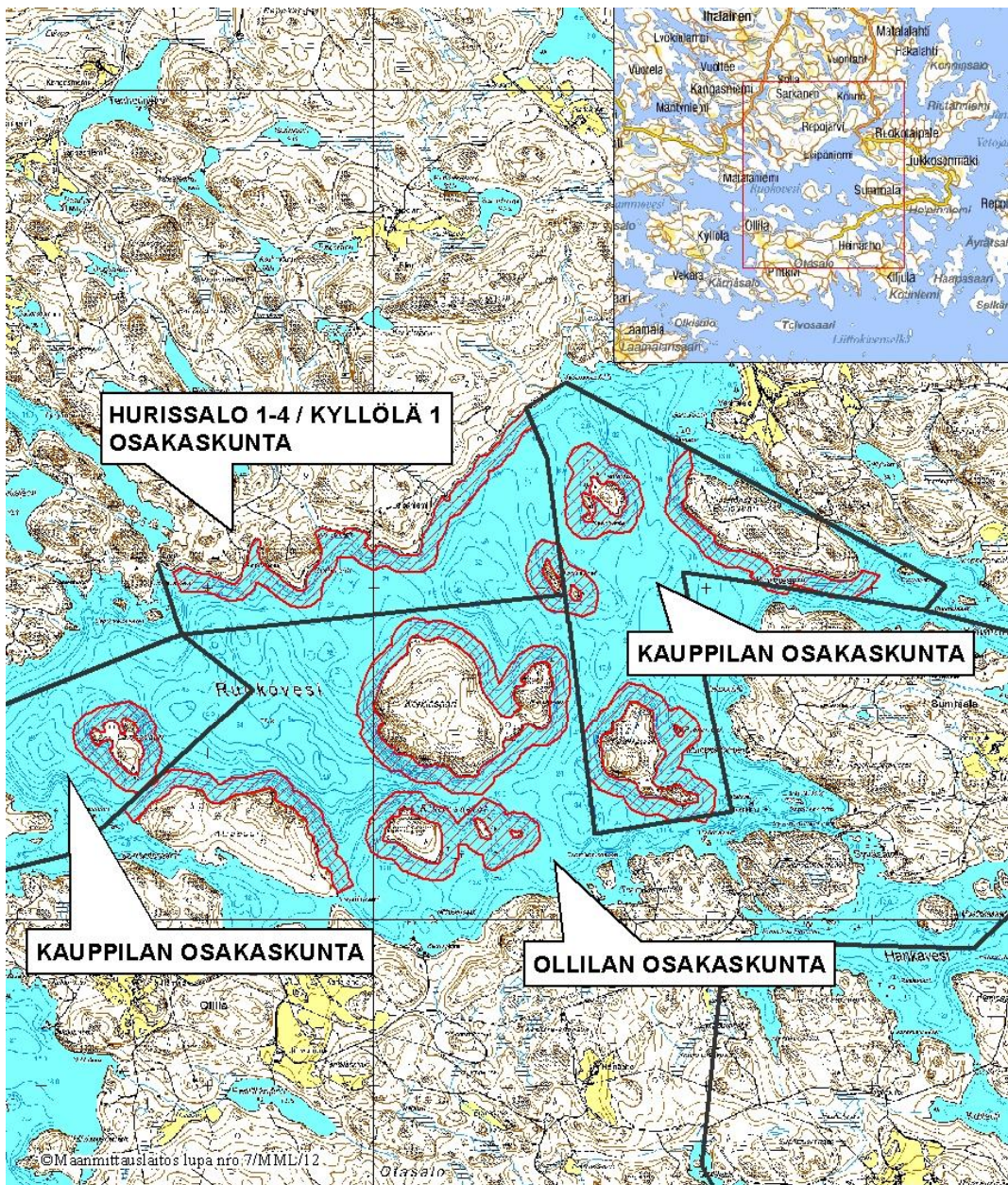
Mannerkoski, Ilpo 2010 toim. Suomen lajien uhanalaisuus - Punainen kirja.

Saimaan lohikalojen
KESTÄVÄ KALASTUS

4. LIITTEET

Liite 1. Saimaannierjän lisääntymisalueita Ruokovedellä

Saimaan lohikalojen
KESTÄVÄ KALASTUS

1 000
Metriä

 Elnäkö-, liikenne- ja
ympäristökeskus

 SAIMAANNIERJÄN
LISÄÄNTYMISALUE